

Dosarul nr. 3ra-1550/18

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central (jud. V.Cupcea)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N.Simciuc, I.Țurcan, I.Cotruță)

Î N C H E I E R E

5 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Metical”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Metical” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Orhei (în prezent Serviciul Fiscal de Stat) cu privire la anularea actelor administrative,

împotriva deciziei din 6 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Metical” și a fost menținută hotărârea din 29 noiembrie 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 3 martie 2017, SRL „Metical” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Orhei (în prezent Serviciul Fiscal de Stat) cu privire la anularea actelor administrative.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în luna decembrie 2016 a avut loc un control fiscal, în urma căruia a fost întocmit actul de control fiscal nr.5-674079 din 15 decembrie 2016.

SRL „Metical” a menționat că, în urma controlului a fost emisă decizia nr. 59-C din 10 ianuarie 2017, prin care s-a decis a micșora pierderile în scopuri fiscale pentru anul 2014 cu 977 505 de lei, care vor constitui zero lei, a micșora TVA destinată trecerii în cont pentru luna noiembrie 2016 cu suma 169 338 de lei și v-a constitui 19 926 de lei, a prezenta nota de informare privind salariul și alte plăți efectuate de către patron în folosul angajaților, precum și plăților achitate rezidenților din alte surse de venit decât salariul și impozitul pe venit reținut din aceste plăți forma IALS14 pentru A/2014 și A/2015 corectată, a încasa la buget sumele impozitelor și plăților calculate în rezultatul controlului, a încasa la buget majorare de întârziere calculată în conformitate cu prevederile art.228 Cod Fiscal, a încasa la buget majorare de întârziere calculată în conformitate cu prevederile art.12 alin. (2) din Legea nr.156 din

1 iulie 2016 privind bugetul asigurărilor sociale de stat pe anul 2016, a aplica amenzi pentru încălcările legislației.

Reclamanta a specificat că, nefiind de acord cu decizia nr. 59-C din 10 ianuarie 2017 a contestat-o la IFS Orhei, însă prin decizia nr.144-C din 7 februarie 2017, IFS Orhei a respins contestația, considerând-o neîntemeiată.

Societatea a mai indicat dezacordul cu decizia nr. 59-C din 10 ianuarie 2017 și cu decizia nr. 144-C din 7 februarie 2017 emise de IFS Orhei, deoarece sunt contrare legii, adoptate cu încălcarea procedurii stabilite la art.7 alin.(2) al Legii cu privire la întreprinderile mici și mijlocii.

În acest context SRL „Metical” a evidențiat că, în perioada 13 noiembrie 2014 – 28 noiembrie 2014 a fost efectuat un control fiscal total și de la acest control până la controlul din decembrie 2016 au trecut doar 2 ani, adică mai puțin de 3 ani. La acest capitol a remarcat că, la inițierea controlului fiscal, IFS Orhei a ignorat prevederile art. 7 alin. (2) al Legii cu privire la întreprinderile mici și mijlocii și a inițiat controlul fiscal în mod ilegal, nefiind în drept să procedeze astfel. În rezultat, prin inițierea neîntemeiată a controlului fiscal, decizia adoptată în urma acestuia este ilegală.

Mai mult, controlul fiscal efectuat anterior în perioada 13 noiembrie 2014 – 28 noiembrie 2014, a fost un control la fața locului, prin metoda verificării totale și a cuprins perioada de activitate de la 1 ianuarie 2011 până la 30 septembrie 2014.

Astfel că, controlul efectuat în perioada 30 noiembrie 2016-15 decembrie 2016, de asemenea a fost un control la fața locului efectuat, prin metoda verificării totale și a cuprins, impozitul pe venit, perioada 1 ianuarie 2014-31 decembrie 2015 și TVA, precum și alte impozite și taxe pentru perioada 1 octombrie 2014-31 octombrie 2016..

SRL „Metical” a remarcat că în partea impozitului pe venit, perioada 1 ianuarie 2011-30 septembrie 2014 a fost supusă controlului de două ori - în perioada 13 noiembrie 2014 - 28 noiembrie 2014 și în perioada 30 noiembrie 2016 – 15 decembrie 2016.

Reclamanta a susținut că, supunând controlului repetat corectitudinea calculării impozitului pe venit pentru perioada 1 ianuarie 2014 – 30 septembrie 2014, IFS Orhei a încălcat prevederile art.214 alin. (8) Cod fiscal, prin care a supus controlului repetat perioada vizată și contrar prevederilor art.234 alin.(5) Cod fiscal, a aplicat sancțiuni fiscale pentru pretinse încălcări nedepistate în timpul controlului precedent.

A mai considerat că este ilegală aplicarea sancțiunii pentru pretinsa lipsă parțială a evidenții contabile, or, societatea a ținut evidența contabilă în mod corespunzător și a prezentat organului fiscal toate documentele solicitate de ultimul.

Totodată, nici în actul de control și nici în decizie nu este indicat care anume documente contabile au lipsit sau nu au fost prezentate, afirmațiile fiind declarative.

De asemenea, acest fapt rezultă și din analiza actului de control, unde în cap. IV punctul a) se menționează „Datele reflectate în dările de seamă privind suma venitului achitat și impozitului pe venit reținut din acestea, corespund datelor din evidența contabilă și încălcări nu s-au depistat”.

În rezultat, funcționarii fiscali au examinat întreaga evidență contabilă și analizând-o au depistat că, datele din ea corespund cu cele din dările de seamă.

Mai mult, este neîntemeiată și aplicarea amenzii pentru neinformarea organului fiscal despre închiderea subdiviziunii din parcul „Puskin”, aceasta deoarece a informat IFS Orhei în modul corespunzător, fapt indicat și în actul de control nr.5-667840 din 28 noiembrie 2014, iar ceea ce privește terasa estivală, aceasta nu a fost înregistrată ca o subdiviziune, ci o construcție metalică, care asigura activitatea subdiviziunii Bar/Cafenea/Disco-Bar închisă la 1 mai 2014.

În acest context, IFS Orhei a fost informat la timp despre sistarea la 1 mai 2014 a activității subdiviziunii din parcul „Puskin”.

Societatea a punctat că, a contribuit la majorarea capitalului social al SRL „Biolinf-CO” prin livrarea de mijloc fix - rețea de fibră optică în suma de 1 122 317 de lei în baza facturii de expediție nr. PA 0571382 din 31 decembrie 2015. În evidența contabilă această operațiune este înregistrată ca aport la capitalul social al SRL „Biolinf-CO” și nu este o livrare. Transmiterea rețelei de fibră optică către SRL „Biolinf-Co” nu a constituit o livrare impozabilă, și deci, pentru această operațiune nu urma să fie eliberată o factură fiscală, iar IFS Orhei la rândul său, nu era în drept să aplice amendă pentru neeliberarea facturii fiscale.

Astfel, societatea a menționat că, IFS Orhei eronat a ajuns și la concluzia privind diminuarea fondului salarial în darea de seamă forma BASS, deoarece această eroare a fost lichidată prin prezentarea repetată a dării de seamă forma BASS, corectată la calcul și diminuată cu suma majorării, iar eroarea inițială de majorare a sumei, s-a produs din cauza erorii programului computerizat contabil 1C. Toate impozitele pe venit, din salariu, precum și contribuțiile de asigurări sociale, au fost achitate, ceea ce se confirmă prin dispozițiile de plată.

Reclamanta a solicitat anularea deciziilor Inspectoratului fiscal de Stat pe raionul Orhei nr. 59-C din 10 ianuarie 2017 și nr. 144-C din 7 februarie 2017.

Prin hotărârea din 29 noiembrie 2017 a Judecătorei Orhei, sediul Central, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Metical” împotriva Serviciului Fiscal de Stat, a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 11 decembrie 2017, SRL „Metical” a declarat apel împotriva hotărârii din 29 noiembrie 2017 a Judecătorei Orhei, sediul Central.

Prin decizia din 6 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „Metical” și a fost menținută hotărârea din 29 noiembrie 2017 a Judecătorei Orhei, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. 1 alin. (2), 2, 3 ale Legii contenciosului administrativ, art. 7 alin. (2) al Legii cu privire la întreprinderile mici și mijlocii, art. 8 alin. (2) lit. c), f), 26 alin. (2), 27 alin. (9) lit. b), 93 alin. (6), 121 alin. (1), 161 alin. (8) și 226 alin. (3) lit. c) ale Codului fiscal, art. 20 al Legii contabilității nr. 113 din 27 aprilie 2007.

Cu referire la numele citate și în raport cu materialele cauzei, instanța de apel a reliefat că, deși reclamantul a susținut că a transmis dreptul de proprietate asupra fibrei optice unui alt agent economic în scopul de a-și mări capitalul social, ultimul nu a explicat din ce motiv a reflectat această tranzacție în evidența contabilă ca venituri.

Sub un alt aspect, instanța de apel a stabilit că, SRL „Metical” nu a prezentat nicio probă și nici nu a adus un anumit argument care ar combate faptul că, organul fiscal neîntemeiat a exclus de la deduceri cheltuielile privind casarea obiectelor de mică valoare și scurtă durată, care ar fi fost folosite la reparația imobilelor și a mijloacelor de transport.

Cu referire la cerința reclamantei privind anularea deciziei nr. 144-C din 7 februarie 2017, pe marginea contestației, s-a reținut că, prin respectiva decizie nu au fost aplicate anumite sancțiuni pecuniare aferente taxelor și impozitelor, nu este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, aceasta prin sine constituind un răspuns la calea prealabilă folosită de reclamant până la adresarea în instanța de judecată.

Astfel, decizia IFS Orhei nr. 144-C din 7 februarie 2017 nu cade sub incidența art. 3 din Legea menționată și nu constituie obiect al acțiunii în instanța de contencios administrativ.

În consecință, decizia enunțată, reprezintă concluzia reexaminării actului administrativ contestat de SRL „Metical”, prin care nu este vătămat niciun drept al agentului economic, iar răspunsul unei autorități publice care cuprinde punctul de vedere cu privire la interpretarea unei legi sau a unui act administrativ normativ nu poate fi considerat drept un act administrativ.

Finalmente, decizia nr. 144-C din 7 februarie 2017, constituie un răspuns a autorității publice la contestația depusă de reclamantă și nu produce niciun efect juridic față de societate.

Ca urmare, Colegiul a considerat întemeiată concluzia primei instanțe precum că, la caz nu s-a stabilit nici unul din temeiurile legale pentru anularea deciziei IFS Orhei nr. 59-C din 10 ianuarie 2017.

La 24 septembrie 2018, SRL „Metical” a declarat recurs împotriva deciziei din 6 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și pasibilă de casare, deoarece a interpretat în mod eronat legea, în acest sens reiterând motivele de fapt și de drept invocate în cererea de apel și cererea de chemare în judecată.

Suplimentar a relatat că, cauza a fost judecată fără a fi atrasă în proces DDAF Orhei sau DGCF Centru, asupra drepturilor cărora s-au pronunțat instanțele de judecată.

Recurenta a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, în principal cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată, iar în secundar cu restituirea cauzei la rejudecare.

Prin referința din 1 noiembrie 2018, Serviciul Fiscal de Stat a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

La 4 decembrie 2018, SRL „Metical”, reprezentată de avocatul Serghei Șteliman a depus cerere de recurs suplimentar, solicitând casarea hotărârii din 29 noiembrie 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul Central și a deciziei din 6 iunie 2018 a Curții de

Apel Chișinău, în principal cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii, iar cu titlu secundar, restituirea cauzei la rejudecare.

De asemenea a menționat că, în baza art. 70 alin. (3) Cod de procedură civilă, în cazul înlocuirii părții cu succesorul ei în drepturi, instanța emite o încheiere, or, la materialele cauzei lipsește o încheiere a instanței de fond sau a instanței de apel, în acest sens, privind înlocuirea IFS Orhei cu succesorul său în drepturi, Serviciul Fiscal de Stat.

Mai mult, instanțele de judecată nu au atras în proces Direcția Administrare Fiscală sau Direcția Control Fiscal, menținând în proces un organ inexistent la acel moment, IFS Orhei.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 6 iunie 2018.

Recurenta a recepționat decizia instanței de apel la 24 iulie 2018. (f.d. 32, vol.II)

Astfel, recursul declarat la 24 septembrie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Metcial” în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Metcial”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Metcial”.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Metical”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva